

Com de costum, molta reserva als cercles britànics

LONDRES I PARIS

«VEUEN» LES COSES DE MANERA MOLT OPOSADA

Londres, 21. — La impressió que ha deixat a Londres la reunió celebrada ahir pel Sots-comitè és molt diferent segons sigui el sector que s'aprecia. Així per exemple, la premsa conservadora acull amb gran corbada les paraules del comte Grandi, al qual un periòdic dedica adreçar algunes paraules d'elogi per la seva arroscada diplomàtica. Però els peraròds liberals, posar poc influits per les aparatositats feixistes, demanen concretament que en la reunió de demà les delegacions francesa i anglesa fixin de llurs posicions i proposin per a presidir aquesta Comissió que ha d'enviar-se a Espanya un home no solament polític — i d'altura —, sinó a més un coneixedor dels problemes militars, que no sigui fàcilment enganyat. Adhuc el «News Chronicle» té ja candidat: Winston Churchill.

Es clar que als cercles oficials es manifesta molta reserva quant a la reunió d'ahir. Potser entre les opinions oficials i les públiques hi ha un «despar», un buit que no pot emplenar-se sense saber realment quines són les intencions d'Itàlia. És que considera Itàlia que a Espanya es produiran esdeveniments decisius, que poden justificar, en aquests moments, l'obertura de negociacions «dilatories»? És veritat que, arran del seu viatge a Líbia, el mes de març, quan els seus generals li havien indicat la ruta triomfal que seguirien, camí de Madrid, per Guadalupe, a Roma també es parlava d'esdeveniments decisius. A Londres, almenys en les esferes oficials, deuen saber quelcom d'aquests esdeveniments decisius que es preparen.

Hem procurat conèixer les reaccions dels cercles francesos, que, en mostren, ni molt menys, tan satisfets com els britànics. L'opinió general és que el Duce ha volgut maniobrar davant l'amenaça d'una reobertura de la frontera francesa. Els francesos lamenten que Anglaterra no hagi canviat la seva manera de pensar pel que es refereix al conflicte espanyol i la tàctica seguida ara sigui exactament igual que la del principi de la no intervenció. Per als anglesos ara, com abans, la qüestió que domina les altres és vetegar el conflicte, evitar la seva extensió. Per als francesos aquesta fase de la no intervenció ha deixat pas, des de fa molt de temps, als problemes essencials dels «perills» «estratègics». Aquesta és la diferència que s'observa, avui, en els comentaris francesos i anglesos quant a les paraules de Grandi.

Als cercles francesos hom creu que el "duce" ha volgut maniobrar davant l'amenaça d'una reobertura de la frontera francesa

MUSSOLINI

Ja li ha sortit la barba...

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

L'ambaixador de França a Barcelona

Ens cal cridar l'atenció del lector d'ULTIMA HORA sobre el fet molt important que França ha decidit que el seu ambaixador prop de la República espanyola s'instauri, no a Madrid, com fins ara, sinó en territori republicà.

Aquest fet important està subratllat per un altre: el Govern francès ha designat una nova persona per al càrrec d'ambaixador a Espanya. Aquest serà el senyor Erik-Pierre Labonne, fins ara director dels afers polítics i comercials del qual d'Orsay.

Un ambaixador no fa intervius. Però el senyor Labonne pot, perfectament a casa seva — i amb quina amabilitat! — rebre la visita d'un corresponent català. Perquè Mr. Labonne té moltes simpaties per Catalunya, com així Barcelona i l'admirat. I cal dir també que el corresponent català ha sentit desvetllar-se en ell una gran simpatia per l'ambaixador Mr. Labonne.

Alt, de figura molt interessant, dona la idea d'un retrat de M. Labonne vestit amb un aire modest i extraordinàriament distingit el seu ferm caràcter d'home d'acció. És fill de la llum del camp del centre de França, però el seu nom Erik ja indica les arrels que té a les terres nòrdiques. Alguns dels seus avant-

passats són escocesos i ell mateix ha viscut part de la seva vida a Islàndia; aquesta illa que, com el corresponent es complia a recordar-li, sosté un comerç molt actiu amb Catalunya.

Home d'acció, hem dit. Aquest ambaixador de 49 anys — és rat el 4 d'octubre de 1888 — ja abandonà el seu lloc a la Comissió preparatòria de la Conferència de La Haia, per tal de prendre part en la Gran Guerra, durant la qual comandà unitats russes al front francès. L'any 1917, en plena revolució bolxevic, fou encarregat d'una missió a Moscou, missió plena d'aventures, que es continuaren el 1919 a la Rússia del sud. Entremig, ha estat aviador, ha recorregut l'Àfrica i ha estat ministre plenipotenciari de França a Mèxic. L'any 1926 va ésser designat secretari general del Protectorat del Marroc, on va menar una campanya de cinc anys extraordinàriament activa, durant la qual descobrí pous de petroli, avui en explotació. Ens deixem al tinter tots els càrrecs d'ordre polític-diplomàtic on Mr. Labonne ha servit dins el

(SEGUEIX A LA PAGINA TRES)

NICOLAU M. RUBIÓ

Paris, dijous. (Per conferència telefònica).

EL VIATGE DEL PRESIDENT

JUGUEM UNA MATEIXA CARTA

Tot Catalunya llegeix amb un interès vivíssim les escasses informacions que arriben de l'estada del President de la Generalitat a València. El nostre poble ha atribuït al viatge de Companys una importància que els esdeveniments diran si en realitat té. Per això nosaltres esperem confiadament el resultat de la gestió dels catalans responsables, convençuts que ella beneficiarà la bona marxa de la guerra, mentre ens resistim a seguir l'opinió popular en la seva carrera vers la fantasia, a cavall del rumor.

I precisament és oportú remarcar, a manera de contrast, la sobrietat de les declaracions valencianes del President de la Generalitat. Una de les consignes més publicades ha estat aquella que el President no són de parlar. Dissortadament, però, la consigna no és gaire practicada. Entre els pocs que l'observen, cal comptar-hi el nostre President.

¿Per què, realment, polemitzar sobre petites diferències, quan hom està d'acord respecte a l'essencial? ¿Si el desig primer, irrefrenable, de tots els homes liberals d'Ibèria és el de guanyar la guerra, ¿com no hi ha d'haver acord en totes les discrepàncies de procediment que puguin presentar-se?

Però per tal que aquest acord sigui efectiu, cal enterrar tota ombra de personalisme, tot desig de singularitat. Ací només parla el patriotisme. I quan aquest parla, els homes responsables calen, car se senten interpretats. Per això, Companys ha dit que si parlava pel ràdio des de l'heroic Madrid, no seria pas per a fer revelacions sensacionals, sinó purament per a saludar cordialment tots els que lluiten al front i a la reraguarda contra el feixisme.

— «Sentir, la gent s'enten», com ha concretat el President de la Generalitat les entrevistes sostingudes a València amb els capdavanters de la República. Aquest adagi, tan oportunament modificat, constitueix la millor informació que puguin desitjar els autèntics antifeixistes. Una comunitat de sentiments és més forta i més eficaç que totes les lleis escrites. Catalunya i la República es juguen llur esdevenidor damunt la mateixa carta. A l'una i a l'altra només els importa una sola cosa: no perdre la partida.

I "signore" Grandi, disposat que "mister" Comitè envellixi del tot en l'estudi, li serveix nove s proposicions...

L'atenció política de Catalunya està pendent del viatge del President a València

Mai com aquesta vegada l'atenció política de Catalunya no ha estat tan intensament interessada per un viatge presidencial fora de Ca-

talunya. És cert, però, que mai les circumstàncies i els esdeveniments polítics ocorreguts a la oïlla del viatge no havien predisposat els anims per a una expectació tan in-

tensa.

L'estada del President Companys a València, les converses tingudes amb el President de la República i amb el cap del Govern, es diu que a Madrid, els rumors corren ja més encunats que el Govern de la República es trasllada a Barcelona, tot plegat ja que des de la marxa del President Companys i l'arribada de tot Catalunya, i d'arreu de tota Espanya, s'ha anat produint una

taut, es tan la mena de comentaris a les consueïncies del viatge presidencial i a re-quest polític que aquest pot ésser.

Aquest matí, 21, hi ha hagut una gran informació a la Generalitat, han efectuat les últimes gestions als diferents organismes, han pogut constatar que a València, Catalunya és la més que es troba en i amb la continuació de les úniques racons que s'apre han estat el centre de l'atenció. I que ara hauran quedat més o menys una les converses tingudes.

En aquest atmosfera es respira més intensitat es, inauguradament, a la Generalitat. Aquests dies, si de les Consueïncies es continua treballant amb l'activitat de sempre, en les converses polítiques, en les reunions de promins de la política que van de vista a la Gene-

Companys i els seus consellers s'han reunit amb el Govern de la República

València, 21. — Poc després de les onze del matí han quedat reunits a la Presidència del Consell, el senyor Negrín i els ministres senyors Giral, Giner de los Rios i Hernández, amb el President de la Generalitat i els consellers Amorera, Sbert i Pi i Suñer.

La reunió continuava a les dues de la tarda, hora en què comuniquem aquesta nota.

Hom espera que aquesta tarda serà facilitada una nota referent a allò que s'hagi tractat.

SCHACHT, una de les figures sinistres de l'Alemanya nazi

Al front d'Aragó i al Sud, les nostres forces han ocupat importants posicions

València, 20. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCICI DE TERRA:
EST. — L'artilleria propera a l'Aragó, ha disparat avui sobre concentracions enemigues i ha produït baixes vistes.
Durant la passada nit feu alguns disparats sobre una caravana d'autobusos que es dirigia de Saragossa a Mediana i causà dany.
Foc de fusell i morter a Rodén i Mediana, del sector de Fuentes de Ebro.

NOTA: — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

Un fort atac enemic al Sud de Mediana, fou rebutjat amb energia i moltes baixes faccioses. Amb tot, els rebels aconseguiren rebassar Villaviciosa pel Sud.

SUD. — Front oriental. Després de dur combat, l'enemic trenca les nostres línies per la vaguada existent entre els Poyados i Labraña. Les forces properes es retiraren a les altures de Braña i contrapuntades del Collado.

LES SEVES DIVERGENCIES AMB ELS DIRECTORS DEL NACIONAL-SOCIALISME

«Al Congrés de Nuremberg — escriu Jean Desbois a «La Tribune des Nations» — hi hagué un lloc buit: el que devia haver ocupat el doctor Schacht.

Aquest, abans del Congrés citat, sortí cap a Gènova i, precisament al mateix temps que la premsa, amb les seves al·lusions i notes feia pressentir la dimissió del dit doctor Schacht.

EL SECRET DEL FINANCER TECNIC
No existeix, segurament, una personalitat de la qual s'hagi donat una imatge tan falsa com d'aquest doctor Schacht. Es coneix la seva fesomia — aquest cap de gall, de mirada viva, articulada a un coll llarg que s'alça sobre un esquetí espatí i un ventre prominent —; però es coneixen menys les seves idees, encara que les hagi exposat en llibres, discursos i declaracions amb tal profusió, que no s'ha pogut veure la veritat dels seus intents.

Naturalment, entre el governador del Reichsbank i els dirigents nacionalsocialistes hi havia, a falta d'una doctrina idèntica, sentiments comuns.

L'odi a les reparacions, al Tractat de Versalles, l'ansia de reinyndicació dels territoris colonials i el seu horror al marxisme, eren tan vius en l'economista teòric com en el més fanàtic hitlerista; però cap dels articles del «Programa econòmic» redactat en 1920 per Gottfried Feder — que formen part del manifest del nazisme — no foren admesos per ell. No podien ésser-hi pel conseller de la Reichsbank.

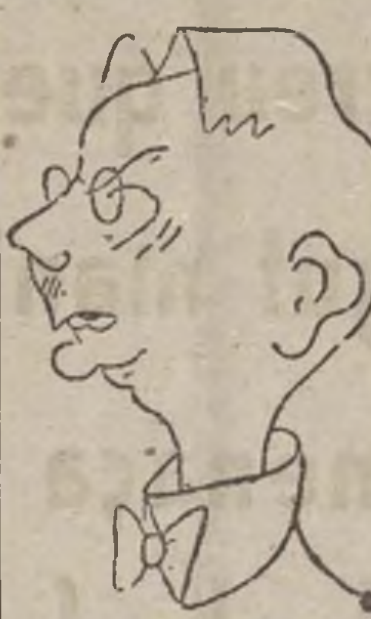
L'antisocialisme que Schacht ambia que es nodria les masses hitlerianes no tenia per a ell cap significació. No obstant, el fidel servidor del capital, prengué la direcció del Reichsbank a penes el nazisme assolí el Poder. Al seu arribada, el moment en què no podien resistir la influència de l'Estat totalitari que assumia la direcció. El paper d'intermediari entre el poder públic i les forces econòmiques no era, per tant, indispensable.

Al mateix temps, s'acusaven majors diferències entre els dirigents del III Reich i el que els mateixos havien elevat a la categoria de dictador econòmic. Per als primers, els expedients financers no eren solament un mitjà de paliar les dificultats temporàries. Era necessari conservar un lloc en els mercats internacionals, al mateix temps que de col·locar la nació en condicions de reconstruir el seu exèrcit i els seus armaments. El repugnament del Reich sobre el mateix no podia ésser més que un momentari.

No deixava en cap ocasió de proclamar el seu desig de veure restaurar una economia internacional en la qual les nacions es sotmetrien a les regles de la lliure concurrència i de la divisió del treball. L'any de voler fer del Reich un bloc econòmic homogeni, independent de totes les altres nacions, aspirava a tornar als canvis internacionals i no cessava d'afirmar la seva voluntat de reprendre els llaços trencats per la crisi.

Mentre que, a causa dels obstacles trobats pel comerç internacional, l'oposició dels punts de vista del dictador polític i del dictador econòmic pogué mantenir-se sobre el pla doctrinal, fou possible una col·laboració entre ells. La impossibilitat pràctica d'emprendre una política canviista, condemnava el doctor Schacht a seguir els desigms del nacional-socialisme.

El doctor Schacht, el qual veia realitzar els intercanvis entre les nacions, hauria volgut negociar el més ràpidament possible les condicions en les quals l'economia alemanya podria integrar-se novament en una economia internacional. Per a l'Estat Major hitlerista, pel contrari, aquell realitzar dels intercanvis no podia servir sinó per a basar més solidament la potència militar i la independència econòmica del Reich sense preocupar-se del que passava a l'estranger. Així fou la gran querrel·la del segon pla quadriennal. Schacht no volia. Ho considerava com a un punt de vista. La seva opinió no arribà més que a un punt de vista. La seva opinió no arribà més que a un punt de vista.

HJALMAR SCHACHT

podia exercir-lo millor que el doctor Schacht.

EL DICTADOR ECONOMIC DISCREPA DEL DICTADOR POLITIC
Però a mesura que el Govern nacional-socialista afirmava la seva autoritat, la seva actitud respecte a les organitzacions industrials i financeres es modificava. L'exercici del Poder li permetia ja dirigir els engranats de la màquina econòmica i vigilar estretament l'interior.

El paper d'intermediari entre el poder públic i les forces econòmiques no era, per tant, indispensable. Al mateix temps, s'acusaven majors diferències entre els dirigents del III Reich i el que els mateixos havien elevat a la categoria de dictador econòmic. Per als primers, els expedients financers no eren solament un mitjà de paliar les dificultats temporàries. Era necessari conservar un lloc en els mercats internacionals, al mateix temps que de col·locar la nació en condicions de reconstruir el seu exèrcit i els seus armaments. El repugnament del Reich sobre el mateix no podia ésser més que un momentari.

No deixava en cap ocasió de proclamar el seu desig de veure restaurar una economia internacional en la qual les nacions es sotmetrien a les regles de la lliure concurrència i de la divisió del treball. L'any de voler fer del Reich un bloc econòmic homogeni, independent de totes les altres nacions, aspirava a tornar als canvis internacionals i no cessava d'afirmar la seva voluntat de reprendre els llaços trencats per la crisi.

Mentre que, a causa dels obstacles trobats pel comerç internacional, l'oposició dels punts de vista del dictador polític i del dictador econòmic pogué mantenir-se sobre el pla doctrinal, fou possible una col·laboració entre ells. La impossibilitat pràctica d'emprendre una política canviista, condemnava el doctor Schacht a seguir els desigms del nacional-socialisme.

El doctor Schacht, el qual veia realitzar els intercanvis entre les nacions, hauria volgut negociar el més ràpidament possible les condicions en les quals l'economia alemanya podria integrar-se novament en una economia internacional. Per a l'Estat Major hitlerista, pel contrari, aquell realitzar dels intercanvis no podia servir sinó per a basar més solidament la potència militar i la independència econòmica del Reich sense preocupar-se del que passava a l'estranger. Així fou la gran querrel·la del segon pla quadriennal. Schacht no volia. Ho considerava com a un punt de vista. La seva opinió no arribà més que a un punt de vista.

No deixava en cap ocasió de proclamar el seu desig de veure restaurar una economia internacional en la qual les nacions es sotmetrien a les regles de la lliure concurrència i de la divisió del treball. L'any de voler fer del Reich un bloc econòmic homogeni, independent de totes les altres nacions, aspirava a tornar als canvis internacionals i no cessava d'afirmar la seva voluntat de reprendre els llaços trencats per la crisi.

Mentre que, a causa dels obstacles trobats pel comerç internacional, l'oposició dels punts de vista del dictador polític i del dictador econòmic pogué mantenir-se sobre el pla doctrinal, fou possible una col·laboració entre ells. La impossibilitat pràctica d'emprendre una política canviista, condemnava el doctor Schacht a seguir els desigms del nacional-socialisme.

El doctor Schacht, el qual veia realitzar els intercanvis entre les nacions, hauria volgut negociar el més ràpidament possible les condicions en les quals l'economia alemanya podria integrar-se novament en una economia internacional. Per a l'Estat Major hitlerista, pel contrari, aquell realitzar dels intercanvis no podia servir sinó per a basar més solidament la potència militar i la independència econòmica del Reich sense preocupar-se del que passava a l'estranger. Així fou la gran querrel·la del segon pla quadriennal. Schacht no volia. Ho considerava com a un punt de vista. La seva opinió no arribà més que a un punt de vista.

car a riscos d'afixar l'economia sota un pes cada vegada major. El comerç exterior ha estat orientat vers l'Extrem Orient, al mateix temps que s'impulsava perillosament el Japó a empreses militars, de tal manera que avui la guerra sino-japonesa gairebé priva a les indústries alemanyes de les seves més importants sortides exteriors.

El doctor Schacht no volgué continuar cobrint amb la seva autoritat els errors d'una política econòmica que desaprova. Les seves paraules ja no són escoltades. L'única advertència que encara pot donar és la seva dimissió. Per a tots a-

quells que vulguin comprendre tindrà un sentit clar. Alemanya guardava la seva voluntat de potència, però l'exercici en una direcció completament diferent a la del segle passat. Rebutja les esperances de conquestes industrials i pacífiques per a forjar l'instrument d'un nou destí.

El President de Catalunya i el cap del Govern aniran a Madrid

“QUAN ES SENT EL PES DE LA RESPONSABILITAT I LA GRANDESA I LA TRANSCENDÈNCIA DELS MOMENTS QUE VIVIM, NO ES POSSIBLE DEIXAR D'ENTENDRE'S” DIU EL PRESIDENT COMPANYS

Un periòdic de València es refereix ahir al diàleg sostingut entre el cap del Govern i el de la Generalitat.

«En concretar — diu — la política idea que el President c-talà brindés hospitalitat a Barcelona al cap del Govern de la República, en justa correspondència a l'acollida que aquest ha fet al senyor Companys a la seva pròpia casa, el cap del Govern, dintre del tot íntim i cordial de la conversa, subratllà el desig del senyor Companys de visitar Madrid.

«Vostè — afegí — es queda a Madrid i jo a Barcelona.

«Per a mi, enclaus — respongué el senyor Companys —, i enclaus també de parlar al poble espanyol des de la gloriosa ciutat de Madrid.

«El pitjor — digué somrient el president del Consell — és que potser una vegada allà, no tinguem ganes de tornar.

La conversa — afegí l'esmentat periòdic — seguí el seu curs en l'ambient més afectuós, i quedà concretat definitivament el viatge a la capital de la República i l'organització dels discursos que, des d'ella, pronunciarien els dos líders polítics.

Sembla ésser — acaba dient — que la marxa a la capital de la República serà demà, dijous.

A la tarda, el senyor Companys rebé al seu despatx del Ministeri de Finances gran nombre de visites i

a dos quarts de sis els representants de la Premsa nacional i estrangera, als quals invità a un lunch. El President de la Generalitat, els féu les següents declaracions:

«Sento que si algun dels actants vol fer-me alguna pregunta política o d'altre caràcter en surti de fraudat, puix que, com ja vaig dir en arribar, vull passar per aci sense fer cap declaració d'aquesta naturalesa. Així, doncs, no parlem de política ni espereu declaracions en aquest sentit. Us he reunit únicament amb el propòsit que accepteu aquest refrigeri que em serveix de pretext per a saludar-vos novament.

Un periodista. — Si va preguntar si podia dir quicòm del que anava a tractar el seu anunciament discurs per ràdio, que tindrà lloc, segons es diu, demà a Madrid.

El senyor Companys ha contestat: No ho sé; demà per ràdio no em serà possible de parlar. He de continuar les converses començades avui a la Presidència del Consell, a les quals assistiran els consellers que han vingut amb mi des de Barcelona. Aquesta tarda es celebra el Consell de Ministres. Així, doncs, fins demà no podré reprendre les esmentades converses. Per ràdio parlaré un altre dia. La iniciativa ha estat del President del Consell, i a mi m'ha semblat molt bé, puix que

tinc moltes ganes de visitar el Madrid heroic. De totes maneres, la meua intervenció per la ràdio no serà gens transcendental, sinó una invocació del moment i una salutació cordial a tots els que lluiten al front i a la rearguardia contra el feixisme.

Anem a Madrid quan el President pugui, i insistiré que el que jo hagi de dir no revestirà cap transcendència.

«Lavors, encara tardareu a retornar a Barcelona.

«Penso retornar de seguida que pugui — contestà el President, i afegí: — Molt aviat. No tinc res més per dir-vos. Unicament ha de recordar un adagi que diu: «Parlant la gent s'entén». S'ha de reformar canviament. S'ha de dir: «Sentint la gent s'entén». Quan se sent el pes de la transcendència dels moments que vivim, no és possible deixar d'entendre's.

A un quart de vuit de la tarda el President, junt amb els consellers que l'han acompanyat en el seu viatge, es traslladà a la Delegació de Catalunya a València, on rebé nombroses visites i l'ofrena per part del president del «Casal Català» de València d'un pergamí en el qual es nomena el senyor Companys president honorari de l'entitat.

València, 21. — El Ministeri de Defensa Nacional ha facilitat la següent nota:

Per ordre del Ministeri de Defensa Nacional, i en compliment d'autu-

han estat detinguts, avui, a València, el general senyor Toribí Martínez i Cabrera i el general senyor Josep Asensio, els quals ingressaren a disposició de l'esmentat jutge, a la presó de San Miguel de los Reyes, a la qual també ingressa, per ordre basada en el mateix motiu, el coronel d'infanteria senyor Manuel

Hernández i Arceaga, que actualment tenia al seu càrrec el comandament del Regiment núm. 11, de guarnició a Alacant.

Com a conseqüència del mateix acte judicial, ha estat detingut a Barcelona el general senyor Ferran Martínez i Monje, el qual serà portat a València a disposició de l'esmentat jutge.

València, 21. — El Ministeri de Defensa Nacional ha facilitat la següent nota:

Per ordre del Ministeri de Defensa Nacional, i en compliment d'autu-

han estat detinguts, avui, a València, el general senyor Toribí Martínez i Cabrera i el general senyor Josep Asensio, els quals ingressaren a disposició de l'esmentat jutge, a la presó de San Miguel de los Reyes, a la qual també ingressa, per ordre basada en el mateix motiu, el coronel d'infanteria senyor Manuel

Hernández i Arceaga, que actualment tenia al seu càrrec el comandament del Regiment núm. 11, de guarnició a Alacant.

Com a conseqüència del mateix acte judicial, ha estat detingut a Barcelona el general senyor Ferran Martínez i Monje, el qual serà portat a València a disposició de l'esmentat jutge.

València, 21. — El Ministeri de Defensa Nacional ha facilitat la següent nota:

Per ordre del Ministeri de Defensa Nacional, i en compliment d'autu-

El Govern intensificarà l'evacuació de la població civil d'Astúries

València, 21. — Als voltants de les sis d'ahir a la tarda, s'ha reunit el Govern en Consell ordinari sota la presidència del doctor Negre. La reunió ha acabat a les 11:45 de la nit.

Facilità la referència, com de costum, el Ministeri d'Instrucció Pública, el qual digué:

El Govern s'ha ocupat, com a primera qüestió, d'examinar la situació militar al nord i com a conseqüència d'això s'ha tractat la forma d'intensificar l'evacuació de la població civil que és objecte per part de l'aviació facciosa de brutals mactances. A aquest fi, el President i el Ministeri de Defensa Nacional han donat compte dels esforços que tant a l'interior com a l'exterior es venen fent per tal de nollejar els valxells i per a interessar algunes potències democràtiques en aquesta evacuació, allevant així aquells heroics combatents que resten fins l'última hora sobre la terra asfíriana.

Una altra qüestió que s'ha discutit amb molta atenció i que ha estat objecte de gran debat és un projecte d'exempcions en el servei militar presentat pel ministeri de Defensa Nacional, decret pel qual, tots, absolutament tots els compromesos en les mobilitzacions secretades estan obligats a presentar-se a files, exceptuant-se solament, els casos insubstituïbles.

Per últim el Consell ha despatxat nombrosos assumptes de tràmit.

Un periodista pregunta al Ministeri, si tenia notícies d'algunes detencions governatives importants, i el senyor Hernández, va dir que havien estat detinguts de resultes del procés que se segueix per la caiguda de Màlaga, els generals Asensio, Martínez Cabrera i Martínez Monje i el coronel Arceaga.

AVIS
ULTIMA HORA
INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Té en exclusiva els darrers retrats fets (les millors produccions fotogràfiques realitzades, obra de l'artista Murius de Bucovich) de l'Honorable senyor Francesc Macià i Llussà, i el de l'Honorable senyor Lluís Companys i Jover, primer i segon Presidents, respectivament, de la Generalitat de Catalunya.

Per a encàrrecs, adreceu-vos a les Oficines de **ULTIMA HORA**
Ronda Universitat, Núm. 25
Telèfon Número 22122

Itàlia accepta una primera retirada de voluntaris a canvi del reconeixement immediat de la concessió de la bel·ligerència

La proposició de Grandi tendeix a allargar indefinidament les deliberacions del Comitè

EN LA REUNIO DE DEMA SERAN CONEGUITS ELS PUNTS DE VISIA DE LONDRES, PARIS I MOSCÚ

Ahí a la tarda es reüní novament el Subcomitè de no intervenció. El delegat italià Grandi pronuncià un llarg i confús discurs en el qual manifestà:

«Itàlia està disposada a acceptar la retirada dels voluntaris segons les prescripcions previstes en el pla anglès. Itàlia està disposada a acceptar a accedir a la tramesa d'una comissió a les dues zones combatents espanyoles a fi d'efectuar els preparatius per a la retirada de totes les persones dubtoses tan de pressa com sigui possible i que controlí l'execució d'aquestes mesures.

A més a més, Itàlia està disposada, en relació amb el reconeixement dels drets de guerra, a acceptar que la Comissió encarregada de l'evacuació dels voluntaris surti immediatament cap a Espanya, a fi de constatar el nombre de voluntaris que hi ha a cada zona. Aleshores es podrà decidir de quina manera i

en quina preparació s'ha de efectuar-se la retirada.

Acabat el discurs de Grandi la major part dels delegats s'han limitat a declarar que prenen nota de les declaracions italianes i que es reservaven l'ur opinió fins a després d'haver rebut instruccions dels seus governs respectius.

Grandi manifesta que en el comunicat oficial de la reunió hi constava l'aprovació per part dels delegats del pla britànic del mes de juliol.

Solament Alemanya no fet constar la seva aprovació. Cap més país no ha calgut al parany que significava la manobra de l'agent de Mussolini.

Finalment, l'única decisió concreta en estat traslladada les proposicions italianes als respectius governs i reunir-se altra vegada demà, divendres a la tarda.

La redacció del comunicat oficial ha durat més d'una hora.

Nous detalls coneguts posteriorment sobre el desenvolupament de la reunió indiquen que el delegat alemany recomana la retirada de voluntaris en quantitat igual d'ambos parts combatents a Espanya.

Respecte a la sessió de demà, s'assegura que es discutirà el nombre de voluntaris estrangers que seran evacuats d'Espanya a títol de «retirada simbòlica».

Quant a les impressions causades pels capitals sobre el desenvolupament de la reunió d'ahir pot resumir-se així:

«Específic de conciliació per part dels delegats italià i alemany» — diuen a Roma i Berlín.

«Joveva i París encara que es reconeix un cert progrés.

«Em reservo el dret de continuar tota mena de reserves en la pròxima sessió» — declara Maixk.

Com a concretació d'això que cal esperar la reunió de demà per veure la reacció de Londres i París davant la proposició volguent conciliacionista de Grandi.

PER QUÈ NO DIMITIA SCHACHT?

«Per què Schacht aleshores no va dimirir tots els seus càrrecs oficials? Molt prudent per a abandonar-se a canvis d'honor, esperava sens dub

per ROBERT DONALD DARLING

10

© Archivos Estatales, cult

ra:gov.es

100

100
